

VIỆT NAM CỘNG HÒA CHÍNH PHỦ PHÁP ĐỊNH

web: VietnamConghoaPhapdinh.com
email: vnch.phapdinh@gmail.com

TĐTT.04.2021

Trân trọng kính gửi :

Đồng bào ở quốc nội và hải ngoại,
Quý Vị Lãnh đạo các Giáo Hội ở Việt Nam,
Quý Chiến hữu Thương Phế Binh Việt nam Cộng Hòa,
Quý Chiến hữu Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa,

Đồng bào thân mến,
Quý Vị Lãnh đạo các Giáo hội,
Quý Chiến hữu thân mến,

Ngày Quốc Hạn năm nay vẫn còn trong đại nạn dịch viêm phổi toàn cầu. Phát xuất từ Trung Cộng, thành phố Vũ Hán, vi khuẩn Covid-19 đã gây tử vong hơn ba triệu người và khoảng 148 triệu người nhiễm bệnh đến hôm nay trên toàn thế giới. Con số kinh khủng này có thể cao hơn nhiều nếu Trung Cộng và mấy nước cộng sản khác khai đúng số nạn nhân trong nước họ.

Cũng ngày này 46 năm trước, Cộng sản Việt Nam với sự yểm trợ toàn diện của Cộng sản quốc tế mà đứng đầu là Trung Cộng đã mở cuộc tổng tấn công xâm lăng Miền Nam thân yêu của chúng ta, kết thúc một cuộc bạo loạn và chiến tranh 30 năm dài nhất trong thế kỷ 20 kể từ ngày chúng cướp chính quyền của quốc gia Việt Nam độc lập tự do, tháng 8, 1945.

Vì cộng sản luôn luôn gian dối tuyên truyền tranh đấu giành độc lập cho đất nước như một công trạng lớn đối với quốc gia nên phải nhắc lại rõ ràng cho các thế hệ sinh trưởng trong hậu bán thế kỷ 20, đặc biệt ở Miền Bắc nước ta dưới thời cộng sản cai trị :

Ngày 9 tháng 3, 1945, quân đội Nhật Bản đồn trú khắp Đông Dương đã lật đổ chính quyền Pháp tại đây, trao trả nền độc lập cho ba nước Việt, Miên, Lào. **Vua Bảo Đại tuyên cáo ngày 11 tháng 3 hủy bỏ Hòa ước Patenôtre 1884 đặt Việt Nam dưới sự bảo hộ của Pháp, thống nhất 3 kỳ Trung, Nam, Bắc. Ngày 7 tháng 4, 1945, Chính phủ quốc gia Việt Nam độc lập Trần Trọng Kim được thành lập.**

Ngày 16 tháng 8, Nhật Bản đầu hàng Đồng Minh, quân Nhật chờ rút về nước. Việt Nam hoàn toàn độc lập. Toàn dân hân hoan chào đón ngày đất nước thanh bình, tự do, từ Bắc chí Nam một giải sơn hà, một dân tộc, chung lưng đấu cật, không còn phân biệt địa

phương đồng cùng nhau xây dựng một vận hội mới trong thế giới vừa thoát khỏi chiến tranh tàn khốc. Các đế quốc phương Tây dưới áp lực của Hoa Kỳ, cũng khởi sự tiến trình trao trả độc lập từ ngày thế chiến chấm dứt tháng 8, 1945 cho các quốc gia bị trị. Hầu hết đều được trao trả quyền tự chủ, phát triển nhanh chóng trong an lạc, hòa bình.

Nhưng tại Việt Nam, lợi dụng thời gian Chính Phủ trần Trọng Kim chưa kịp tổ chức và củng cố chính quyền, cộng sản Việt Nam được Nga-sô và Tàu Cộng huấn luyện nghề bạo động, cách mạng vô sản, đã cướp đoạt chính quyền địa phương ở Hà Nội ngày 23 tháng 8, 1945 áp lực Vua Bảo Đại thoái vị ngày 30 tiếp theo tại Kinh Đô Huế. Ngày 2 tháng 9, 1945, Hồ Chí Minh tức thiếu tá Hồ Quang hay Hồ Tập Chương của Giải Phóng Quân Tàu Cộng, tuyên bố thành lập Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa. Nguyễn Ái Quốc đã từ trần ở Hong Kong năm 1932.

Trong suốt 30 năm ở Việt Nam cho đến khi chết ngày đầu tháng 9, 1969, Hồ Chí Minh không về thăm quê (của Nguyễn Ái Quốc) ở tỉnh Nghệ An vì sợ lộ liễu. Chị ruột của Nguyễn Ái Quốc ra Hà Nội thăm em sau bao nhiêu năm xa cách cũng không được gặp họ Hồ ! Cái gọi là « cách mạng mùa thu, tháng 8, 1945 » chỉ là một vụ cướp quyền, mở đầu một trang sử đầy biến động, tang thương được viết lên bằng máu và nước mắt, do đảng Cộng sản Đông Dương, đổi tên thành đảng Cộng sản Việt Nam năm 1930 thực hiện.

Trong lúc thế giới bước vào một kỷ nguyên mới hòa bình, xây dựng và phát triển sau Đệ Nhị Thế Chiến 1939-1945 thì đảng cộng sản Việt Nam khởi sự thực hiện mưu đồ nhuộm đỏ cả nước ta, luôn cả Lào, Miên, thi hành mệnh lệnh của Nga Sô và tiếp theo của Trung Cộng. Chúa tể Nga Sô Staline và bạo chúa Mao Trạch Đông của Trung Cộng nuôi tham vọng xích hóa Đông Nam Á Châu nhưng các tổ chức cộng sản ở các nước Thái lan, Mã lai, Phi Luật Tân, Nam Dương đều bị tiêu diệt. Nếu lục địa Trung Hoa không rơi vào tay họ Mao tháng 10, 1949 thì Cộng sản VN cũng chỉ là một đám giặc cỏ cùng chung một số phận như cộng sản các nước vừa kể.

Với sự trợ giúp toàn diện của cộng sản quốc tế, cộng sản Việt Nam dưới danh hiệu VN Dân Chủ Cộng Hòa đã thôn tính Miền Bắc nước ta năm 1954. Hiệp Định Genève ngày 20 tháng 7, 1954 phân chia đất nước thành hai miền Nam, Bắc. Chính Phủ quốc gia Ngô Đình Diệm lúc bấy giờ không chấp nhận sự chia cắt đất nước đã phản kháng quyết liệt sự ký kết Hiệp Định. Sông Bến Hải ở vĩ tuyến 17 thuộc tỉnh Quảng Trị, trở thành ranh giới tạm thời giữa hai miền Nam Bắc trong lúc chờ đợi một cuộc tổng tuyển cử thống nhất nước Việt Nam dự định hai năm sau theo Hiệp Định.

Không mù lòa trước sự gian dối trắng trợn trong các cuộc bầu cử ở các nước dưới chế độ cộng sản và ngay ở Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa năm 1946, Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa đã bác bỏ yêu cầu tổng tuyển cử của cộng sản Bắc Việt. Không những gian dối, chúng còn tàn bạo đối với đồng bào Miền Bắc, điển hình với các cuộc thanh trừng đả tố, đặc biệt trong cuộc cải cách ruộng đất kéo dài từ 1953 đến 1956, giết oan trên 150.000 người bị gán tội địa chủ cường hào.....Dưới một chế độ đàn áp và độc ác như vậy, thực hiện một cuộc bầu cử tự do quả thật là một chuyện điên rồ. Tuy vậy, bọn tả khuynh và thiên tả Tây phương còn chỉ trích chính phủ Ngô Đình Diệm đã không chấp nhận tổng tuyển cử với VNDCCH Cộng sản Bắc Việt.

Tiếp tục thực hiện công cuộc nhuộm đỏ toàn nước Việt Nam và Lào, Miền, đảng Cộng sản tiếp tục cuộc chiến xâm lăng Miền Nam, Việt Nam Cộng Hòa, bất chấp Hiệp Định Genève 20/7/1954 mà chúng đã ký kết, phát động cuộc chiến tranh thứ hai đưa đến Hiệp Định Paris ngày 27 tháng 1, 1973 và Định Ước kế tiếp ngày 2 tháng 3 cùng năm. Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa cũng ký kết Hiệp Định và Định Ước này cùng 11 nước khác trước sự chứng giám của Tổng Thư Ký Liên Hiệp Quốc : Hoa Kỳ, Việt Nam Cộng Hòa, Chính Phủ Cách Mạng Lâm Thời Miền Nam VN (con đẻ của CSBV), Nga Sô, Trung Cộng, Anh, Pháp, Ba Lan, Hung Gia Lợi, Nam Dương, Canada. Như danh hiệu, Hiệp Định Paris nhằm mục đích « Chấm dứt chiến tranh, Tái lập hòa bình ở Việt Nam » (Paris Agreement on Ending the War and Restoring Peace in Vietnam – Accord de Paris sur la Cessation de la Guerre et le Rétablissement de la Paix au Vietnam).

Thế nhưng, vừa ký kết xong, chưa ráo mực, CSBV đã vi phạm Hiệp Định, lấn chiếm đất trong các vùng da beo ở nội địa Miền Nam, đem thêm quân vào Miền Nam trong lúc Hoa Kỳ thi hành Hiệp Định rút quân khỏi Việt Nam với thỏa hiệp CSBV sớm trao trả tù binh Mỹ. Viện trợ quân sự Mỹ cho VNCH cũng cắt giảm đến chấm dứt cùng với sự chấm dứt các phi vụ của Không lực Hoa Kỳ khi Miền Nam bị CS tấn công. Trong lúc ấy, Nga Sô và Trung Cộng tăng cường ồ ạt viện trợ quân sự, tiếp liệu mọi thứ cho quân đội CSBV tổng tấn công VNCH. Một mình đơn độc chống lại tập đoàn Cộng sản quốc tế, Quân đội VNCH phải thất trận dù đã chiến đấu anh dũng đến phút cuối cùng, ngày 30 tháng tư, 1975. Nhiều tướng lãnh, sĩ quan, binh sĩ quân đội và cảnh sát quốc gia đã tự vận, không để lọt vào tay địch. Một cảnh tượng bi hùng, hiếm hoi trong lịch sử chiến tranh thế giới mà nhiều sử gia quốc tế đã ghi lại nhiều năm sau với tất cả sự kính phục.

Đã cướp được Miền Nam, CSBV còn man rợ bắt nhiều trăm ngàn quân nhân, công chức, giáo chức, văn nghệ sĩ Miền Nam giam cầm, hành hạ trong các trại giam gọi là trại cải tạo từ vài năm cho đến mười lăm, hai mươi năm. Nhiều triệu người bị đưa lên các vùng gọi là kinh tế mới để chết dần nếu không trốn ra được. Tài sản của nhiều quân, cán, chính VNCH cũng bị tịch thu. Các nhà buôn cũng chịu cùng một số phận với tội danh tư sản mại bán. Cuộc cướp đoạt cuối cùng là đổi tiền VNCH hạn định vài trăm đồng mỗi gia đình khiến cho đồng bào Miền Nam trong chốc lát mất tất cả tài sản, trở thành « vô sản » !

Tất cả những tội ác không kể xiết này đã tạo nên Ngày Quốc Hận 30 tháng 4, 1975, ngày Cộng sản Bắc Việt với Cộng sản Nga-Tàu trợ lực hoàn tất cuộc xâm lăng Việt Nam Cộng Hòa, biến Miền Nam dân chủ, tự do, trù phú thành một nhà tù rộng lớn sau bức màn sắt của chúng.

Việt Nam Cộng Hòa bị chiếm đóng nhưng bạo lực của kẻ xâm lăng không làm mất tính chính danh, pháp định của Việt Nam Cộng Hòa, tương tự như các quốc gia cùng một hoàn cảnh bị kẻ thù xâm chiếm.

Nhiều nước ở Âu Châu bị Đức quốc-xã xâm lăng trong Thế chiến thứ hai 1939-1945 đã tiếp tục cuộc kháng cự ở ngoài lãnh thổ với các chính phủ lưu vong cho đến ngày đất nước họ vắng bóng quân thù, phục hồi lại quyền tự chủ.

Trường hợp điển hình nhất là nước Pháp với tướng Charles de Gaulle. Thứ trưởng Bộ Quốc phòng và Chiến Tranh nhậm chức ngày 6 tháng 6, 1940, đến ngày 17 tháng 6, sau khi nước Pháp bại trận, ông sang Anh quốc khởi sự cuộc tranh đấu chống Đức quốc xã. Năm

1944 ông De Gaulle thành lập Chính Phủ lâm thời Pháp quốc. Chính nhờ ông mà nước Pháp - do Thống chế Pétain lãnh đạo, hợp tác với Đức trong suốt cuộc chiến tranh - không bị xem như đồng phạm với Đức, mà còn được thừa nhận là một quốc gia Đồng minh chiến thắng, trở nên một trong 5 ngũ cường thường trực của Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc từ sau thế chiến.

Việt Nam Cộng Hòa bị Cộng sản xâm lăng, lãnh thổ bị chiếm đóng nhưng lòng dân trong nước từ Bắc chí Nam hầu hết đều quay về dĩ vãng, ước mong một ngày đất nước được hồi sinh trong tự do, độc lập, thanh bình, hạnh phúc.

Hôm nay, Ngày Quốc Hận, chúng ta tưởng nhớ các chiến sĩ và cán bộ đã hy sinh trong cuộc chiến bảo vệ tổ quốc với tất cả lòng tri ân và kính phục.

Chúng ta nhớ đến các thương phế binh Việt Nam Cộng Hòa ở quê nhà và cố gắng giúp đỡ để làm nhẹ bớt nỗi đau thương tinh thần và thể xác của các chiến sĩ thân yêu của chúng ta. Chúng ta nhớ đến các đồng bào ruột thịt đã bị cộng sản tàn sát trong cuộc chiến. Chúng ta nhớ đến các gia đình bạc mệnh đã tử nạn trên biển cả hay trong rừng sâu trên đường đi tìm tự do.

Và cũng chính hôm nay, chúng ta cùng nhau kiên định quyết tâm rửa mối hận lịch sử này trong tâm tư và bằng hành động.

Chưa có lúc nào mà đất nước chúng ta phải đối diện những thách đố lớn lao như giờ đây, thù trong, giặc ngoài, đe dọa vận mệnh của dân tộc chúng ta.

Nhưng cũng chưa có lúc nào mà tình hình thế giới biến chuyển và tình thế trong nước thuận lợi hơn cho cuộc tranh đấu của chúng ta.

Lần đầu tiên từ ngày khai sinh tháng 10 năm 1949, Trung Cộng – kẻ thù đang xâm chiếm hải phận, lấn chiếm lãnh thổ của chúng ta và thành trì dựa lưng của Việt Cộng – bị bao vây bởi một liên minh lớn mạnh nhất thế giới gồm các quốc gia từ Âu Châu qua Ấn Độ, Úc Châu đến Đông Á-Thái Bình Dương đứng đầu là siêu cường Hoa Kỳ.

Tại quốc nội, do sự tranh giành quyết liệt quyền lực và quyền lợi trong cơ cấu lãnh đạo của Cộng đảng, trong công an và quân đội mà nhiều thành phần yêu nước sẽ cùng đồng bào đứng lên lật đổ chế độ như đã xảy ra ở các nước cộng sản Nga Sô và Đông Âu 1989-1991. Một cuộc cách mạng tương tự không đổ máu sẽ diễn ra trong ngắn hạn để dân-chủ- hóa nước Việt Nam chúng ta, đáp ứng khát vọng tự do của đồng bào và đặc biệt phù hợp với chiến lược toàn cầu của liên minh Âu – Ấn – Úc – Thái Bình Dương, một chiến lược đòi hỏi một đồng minh Việt Nam chống Cộng và dứt khoát chống Trung Cộng.

Cũng tại quốc nội, sự sợ hãi đã gần như biến mất. Dân oan thách thức các lực lượng đàn áp. Nhiều bạn trẻ thách thức chế độ. Nhiều cựu chiến binh của Quân Đội Nhân Dân biểu tình tố cáo sự bạc đãi và vô ơn của chế độ đối với họ. Sự uất hận lan tràn trong quảng đại quần chúng nghèo khổ trước cảnh tượng giàu sang quá mức tưởng tượng của tầng lớp « tư bản đỏ » trộm cướp của công trong một hệ thống tham nhũng thối nát bao trùm cả bộ máy cầm quyền từ trung ương đến địa phương.

Tình trạng tồi tệ toàn diện này đã khiến cho đại đa số đồng bào trong nước mất hết lòng tin ở chế độ và càng ngày càng trông mong một tân chế độ Việt Nam Cộng Hòa sinh sắc,

hiện đại sớm hình thành để liên kết với các quốc gia dân chủ Đông Á - Thái Bình Dương - Ấn Độ - Úc – Âu Châu kịp thời cứu nguy đất nước, tái thiết quốc gia, mang lại hòa bình, tự do và thịnh vượng cho toàn dân, chấm dứt vĩnh viễn những cảnh tượng bắt bớ, đánh đập, giam cầm, thẩm sát, những vụ phá nhà, cướp đất của dân, của các giáo hội Phật giáo, Công giáo, Hòa Hảo, Cao Đài, Tin Lành, chấm dứt quốc nạn tham nhũng, sang đoạt tài sản quốc gia, chấm dứt cảnh tượng cực kỳ tương phản tư bản đồ tỹ phú và đồng bào khốn khổ, lam lũ ở thôn quê và thành thị, chấm dứt các tệ đoan xã hội đã phá hủy nền móng văn minh, nhân bản, đạo đức của nước ta.

Một xã hội mới, hiện đại hóa, sẽ được hình thành nối tiếp với các truyền thống tốt đẹp của dân tộc, tái vũ trang tinh thần các tầng lớp thanh niên bị cộng sản tha hóa, đầu độc, canh tân và phát triển quốc gia để nâng cao mức sống của đồng bào, hiện quá thấp so với các nước láng giềng mà thu nhập tính đầu người hằng năm theo mãi lực (Produit Intérieur Brut à Parité de Pouvoir d'Achat – Gross Domestic Product at Purchase Power Parity) gấp từ 5 đến 15 lần (Singapour : 94.100 USD 2017) thu nhập của dân ta (VNXHCN : 6900 USD 2017) trong lúc, nửa thế kỷ trước, các nước bạn này mong được mức sống của Việt Nam dưới thời Đế Nhất Cộng Hòa (1955-1963).

Trên đây là kết quả của 76 năm Cộng Sản cai trị Miền Bắc (1945-2021) và 46 năm cai trị Miền Nam (1975-2021) chưa nói đến khoảng cách biệt tương tự về chế độ chính trị giữa các nước láng giềng tự do, dân chủ và nước VNXHCN độc tài, đảng trị.

Đồng bào thân mến,

Trước một thế giới tiến bộ vượt bậc hơn nửa thế kỷ qua, chúng ta không được để cho tình trạng thoái hóa, chậm tiến của đất nước kéo dài hơn nữa. Chúng ta sẽ hủy bỏ chính sách đối ngoại « 3 KHÔNG » của Việt Nam XHCN : - Việt nam không tham gia liên minh quân sự - Không liên kết với nước này để chống nước kia- Không cho nước ngoài đặt căn cứ quân sự để chống lại nước khác, đã trối tay Việt Nam trước quân xâm lăng Trung Cộng. Chúng ta sẽ áp dụng một chính sách đối ngoại hợp tác chắc chắn với tất cả các quốc gia dân chủ trên thế giới và đặc biệt với liên minh chống Trung Cộng đang hình thành để bảo vệ an ninh và hòa bình của vùng Đông Á – Thái Bình Dương mà Việt Nam ta là nước bị đe dọa trước nhất.

Thời cơ đang đến, thuận lợi cho chúng ta hơn bao giờ cả.

Đồng bào hãy đứng lên, muôn người như một, giành lại quyền tự quyết của dân tộc để thay đổi chế độ.

Không một tập đoàn, không một thế lực nào dám đàn áp hung bạo vì kẻ đàn áp hoặc ra lệnh đàn áp sẽ bị tiêu diệt như trường hợp của vợ chồng Chủ Tịch Lỗ-Ma- Ni, Nicolae Ceausescu bị hành hình, như Tổng Thống Saddam Hussein ở Irak bị xử tử, như Chủ Tịch Muammar al- Gaddafi ở Lybia bị dân chúng phanh thây.

Ngược lại, Nga-Sô, với một lực lượng khổng lồ, Hồng quân và Mật vụ, cùng các chư hầu ở Đông Âu tập hợp trong Khối Liên Minh quân sự Varsovie đã tan rã, dân không đổ máu, nhờ các lãnh tụ cộng sản của các nước này đã ý thức trách nhiệm, quân đội đã không can thiệp còn tỏ cảm tình với đồng bào của họ.

Lịch sử đang tiếp tục tái diễn.

Đế quốc Nga-Sô sụp đổ sau 74 năm (1917-1991) gây tang tóc cho nhân loại và chặn đứng bước tiến của dân tộc Nga, đáng phải trù phú thịnh vượng.

Cộng Sản Việt Nam sẽ không tồn tại sau ba phần tư thế kỷ mang tai ương đến cho dân tộc ta, một dân tộc thông minh, cần cù có đủ khả năng xây dựng một quốc gia hùng mạnh, phú cường, hòa bình, an lạc.

Cùng với những yếu tố thuận lợi trong nước, chúng ta còn có một vũ khí sắc bén của công pháp quốc tế là Hiệp Định Paris ngày 27 tháng 1 và Định Ước kế tiếp ngày 2 tháng 3, 1973 do 12 quốc gia ký kết trước sự chứng giám của Tổng Thư Ký Liên Hiệp Quốc mà nội dung qui định minh thị sự cam kết của tất cả các đối tác tôn trọng triệt để quyền tự quyết của nhân dân Miền Nam, Việt Nam Cộng Hòa, chủ quyền, toàn vẹn lãnh thổ của Việt Nam, sự thống nhất của Việt Nam qua một tiến trình thương thảo giữa hai miền Nam, Bắc không ai ép uổng ai

Cộng sản Bắc Việt đã vi phạm Hiệp Định bằng bạo lực xâm lăng Việt Nam Cộng Hòa. Chính Phủ Việt Nam Cộng Hòa là một đối tác ký kết quan trọng đã cực lực tố cáo hành động vi phạm nặng nề này và Chính Phủ Pháp Định Việt Nam Cộng Hòa hiện hành ở hải ngoại tiếp tục sứ mạng vận động phục hoạt Hiệp Định, trao trả quyền tự quyết cho nhân dân Việt Nam và các quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa cho quốc gia Việt Nam như Hiệp Định đã minh thị thuộc chủ quyền và lãnh thổ toàn vẹn của Việt Nam Cộng Hòa.

Liên Hiệp Quốc đã hồi đáp ngày 16 tháng 3, 2018 cảm ơn chúng tôi đã chú ý gửi thông điệp đến Ngài Tổng Thư Ký về vấn đề Việt Nam và Hiệp Định Paris và hứa sẽ đặc biệt lưu ý.

Cuộc vận động của chúng tôi không ngưng nghỉ. « Giặc đến nhà, đàn bà phải đánh », chúng ta phải tận dụng mọi phương tiện, mọi thời cơ trong cuộc tranh đấu sống còn của dân tộc. Phục hoạt Hiệp Định Paris là một công tác lớn trong toàn bộ cuộc vận động quốc tế hỗ trợ cuộc tranh đấu của đồng bào ở quê hương quyết định vận mệnh của đất nước.

Cũng như năm trước, nhân mùa Quốc Hận, chúng tôi thiết tha kêu gọi quý vị lãnh đạo các tôn giáo, hiện ở trong nước hay ở hải ngoại, thương yêu đất nước, hãy mạnh dạn đứng lên cùng các tín hữu, cùng quốc dân đồng bào, tranh đấu cho độc lập, tự do, dân chủ và cho sự sống còn của dân tộc trước đại nạn Hán hóa. Dân tộc và Tôn giáo cùng chung một số phận. Sức mạnh của tôn giáo cũng là sức mạnh của dân tộc, phải vận dụng tối đa để cứu nước đang lâm nguy.

Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan-Phao Lồ Đệ nhị đã góp phần đánh sập Cộng sản Đông Âu vì Ngài luôn luôn chủ trương người tín hữu Công giáo phải là một người yêu nước phục vụ tổ quốc của mình và phục vụ giáo hội. Ngài bày tỏ công khai sự chống đối chủ nghĩa cộng sản, các chế độ cộng sản độc tài trong thế giới.

Đức Đạt Lai Lạt Ma đã phải rời quê hương xứ sở Tây Tạng của Ngài từ năm 1959 bị Trung Cộng xâm chiếm, đã cho thế giới thấy rõ cộng sản là kẻ thù chung của các tôn giáo.

Nhiều tu sĩ Công giáo, Phật giáo, Tin Lành, Phật Giáo Hòa Hảo, Cao Đài cũng bị bắt giam, quản thúc dài hạn, một số bị sát hại. Một số lớn tài sản của các giáo hội cũng bị cộng sản cướp đoạt.

Hội Đồng Liên Tôn ở Việt Nam đã kết thúc bản tuyên bố trong cuộc gặp Ủy ban Tự Do Tôn Giáo Quốc tế của Hoa Kỳ ngày 18 tháng 9, 2020 tại Sài Gòn :

“Kêu gọi toàn dân trong và ngoài nước đoàn kết cứu nước cứu dân, giải thể chế độ độc tài toàn trị, thiết lập một thể chế tự do, dân chủ, đất nước được thái bình thịnh vượng, cùng nhau bảo vệ nền Độc Lập của Việt Nam”.

Chúng tôi mong ước và chờ đợi Hội Đồng Giám Mục Việt Nam lên tiếng kêu gọi đồng bào và các tín hữu Công giáo đứng lên dân- chủ- hóa quốc gia, cứu nguy đất nước đang bị đe dọa Hán hóa, mang lại hòa bình , an lạc cho toàn dân. Chúng tôi biết chắc đồng bào và đặc biệt các bạn tín hữu Công giáo đang khắc khoải chờ đợi lời kêu gọi của quý Vị, đánh dấu một khúc quanh quan trọng trong cuộc tranh đấu sống còn của dân tộc.

Với niềm tin vững chắc ngày Quốc Hận sẽ sớm trở thành ngày Hội lớn của toàn dân đoàn kết, đại đoàn kết, vui mừng chào đón một nước Việt Nam mới độc lập, dân chủ, tự do, góp mặt xứng đáng với cộng đồng thế giới khắp năm châu, Chính Phủ Pháp Định Việt Nam Cộng Hòa trân trọng kính chào quý Vị, quý chiến hữu và thân hữu ở quê hương và hải ngoại.

Hải ngoại, ngày 25 tháng 4, 2020

Thủ Tướng Chính Phủ Pháp Định
Việt Nam Cộng Hòa

LS Lê Trọng Quát